

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De sacerdote de Poiloge, cui sancta Maria appare[n]s timores tonitruorum
temperavit, cap. 30.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

potuit. Tunc primùm intelligēs, tale miraculum Dei genitricis meritis circa se gestū, seruo rursū obdormiente, leniter surrexit, & vincula adhuc seruans in vno pede, per lintheam per fenestram se dimisit & fugit. Quod dum seruus comperisset, clamore fugam eius prodidit, sed manus humana capere non potuit, quod virtus diuina protexit. Multi eum tubis & canibus insecuti sunt, & cū sapius in proximo sub frutetis latitaret, inuenire eum non potuerunt. Qui ad nos veniens, eosdem circulos pro gratiarum actione super altare beatæ Mariæ virginis obtulit, & qualiter eius meritis liberatus sit, nobis per ordinem recitauit. Acta sunt hæc anno gratiæ M. CC. XIX. APOLLONIVS: Quia eosdem circulos vidi, ampliùs eidem credam miraculo. CÆSARIVS: De hoc etiam quod timores pellit nomen Mariæ, rem, quam nuper audiui, tibi referam.

CAPVT XXX.

IN* Peloge villa diœcesis Treuerensis sacerdos quidam paræciam regit, vir secundū suam possibilitatem multæ hospitatis, atque laudandæ castitatis, adhuc enim corpore virgo est. Die quadam quendam ex Conuersis nostris hospitiū recipiens, ait ad illum: Ordinem vestrū plurimum diligo, quia multum boni mihi contigit per eum, Antiphonam illam gloriosam, scilicet, Salue regina misericordiæ, ab illo habeo, & quid mihi propter illam contigerit, ad ædificationem vobis enarrabo. Ad omnes horas meas illam dicere consueui: cū autem die quadam campū breuem trāsirem quandam visitare inclusam, iuxta ecclesiam solitariam habitantem, orta sunt tonitrua tā valida, vt ictus ictui succedens, vires ambulandi mihi adimeret: veniens tandem cum multo labore ad ecclesiam ipsam, intraui, & coram altari me prosternēs, pro ipsa tempestate Dominam nostram interpellauit: & ecce, matrona virginei vultus magnique decoris de altari ad me veniens, cū admirarer, quænam esset, illa prior me allocuta est, dicens: Quia Antiphonam, Salue regina misericordiæ, libenter ac frequenter de-

*Maria
nomen
timores
pellit.
* aliàs
Poilche.*

cantas, nunquam tonitrua neque fulmina, quorum timore sæpius affligeris, te lædent, sicque ad altare rediens, in oculis meis disparuit; & statim intellexi, quia ipsa esset clemens illa, pia, ac dulcis virgo Maria. Ab illa hora, usque hodie, a timore prædicto tempestatum, quo nimis afficiebar, meritis beatæ virginis liberatus sum. APOLLONIUS. Quantum ex hac visione colligo, videtur quod in sequentiis, cantilenis, & hymnis, aliisque cantibus, in eius honore dictaris, plurimum delectetur. CAESAR. Hoc certum est, si tamen humiliter ac deuotè eis laudetur.

CAPVT XXXI.

Tempore quodam, sicut ex relatione religiosorum didici, cum conuentus sanctimonialium in Scouania, sequentiam, Ave præclara maris stella, in laudationem Mariæ, in quadam solenitate sanctæ Dei genitricis decantaret deuotissimè; venerabilis virgo Elizabeth, tunc ibidem magistra, mentis excessum passa, ad illum versiculum: Audi nos, nam te filius nihil negans honorat: Vidit Dominam nostram flexis genibus pro eodem conuentu preces fundentem. Ab illa autem die usque hodie, ex institutione iam dictæ Elizabeth, idem conuentus ad eundem versiculum, cum sequentia decantatur, veniam petere consuevit.

CAPVT XXXII.

Apud monasterium sancti Chrysanthi scholasticus quidam fuit, nomine Daniel, pueros illic instituens: huic consuetudo fuit, diebus singulis eiusdem ecclesiæ cryptam intrare, & coram altari flexis genibus prædictam sequentiam in honore Dei genitricis Mariæ decantare. Hoc cum per aliquod tempus actitasset, & ad illum versiculum: Ora virgo nos illo pane cœli dignos effici, semper surgendo veniam peteret; die quadam beata virgo super altare stans illi apparuit, & panem paruulum niue candidiorem manu tenens, ut os aperiret præcepit, quem cum ori eius immisisset, tantâ ex eo sensit dulcedinè, ut omne mel & fauum superet. Iuuenem hunc dominus Daniel Abbas Scouaniæ bene nouit, qui mihi ipsam visionem

reci-